

เอกสารรับฟังความคิดเห็น

เลขที่ อสป. 13/2559

เรื่อง การปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์อนุญาตโศตูลากรของสำนักงาน

จัดทำโดย

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

เผยแพร่เมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2559

เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วันสุดท้ายของการให้ความคิดเห็น 3 พฤษภาคม 2559

ท่านสามารถ download เอกสารเผยแพร่ฉบับนี้ได้จาก www.sec.or.th

ศูนย์คดีปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

เลขที่ 333/3 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 0-2263-6572 โทรสาร 0-2263-6573

ส่วนที่ 1 : บทนำ

ตามที่ได้มีการออกประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กธ/น/ข. 4/2551 เรื่อง จำนวนทุนทรัพย์สำหรับข้อพิพาทสำหรับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าให้ระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ลงวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2551 (“ประกาศ ที่ กธ/น/ข. 4/2551”) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงาน ลงวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 (“ประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการ”) และประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ อน. 24/2544 เรื่อง การประกาศทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการ ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 (ประกาศ ที่ อน. 24/2544”) ซึ่งมีผลใช้บังคับมาระยะหนึ่ง นั้น

สำนักงานได้พิจารณาทบทวนแล้ว เห็นควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ของประกาศทั้งสามฉบับ เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงได้จัดทำเอกสารฉบับนี้ขึ้นเพื่อขอรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องและอาจได้รับผลกระทบ โดยการรับฟังความคิดเห็นนี้จะมีไปจนถึงวันที่ **3 พฤษภาคม 2559** ผู้ที่ประสงค์จะแสดงความคิดเห็นสามารถส่งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อสำนักงานได้ตามรายละเอียดที่ระบุด้านล่างนี้

เจ้าหน้าที่สำหรับการสอบถาม: นางสาวสทิชา กุ์ชนพัฒน์ (ศูนย์คดีปกครอง)

โทรศัพท์: 0-2263-6572

โทรสาร: 0-2263-6573

e-mail address: saticha@sec.or.th

ไปรษณีย์: ศูนย์คดีปกครอง สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต.

เลขที่ 333/3 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร

กรุงเทพฯ 10900

ส่วนที่ 2 : ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงหลักเกณฑ์

สืบเนื่องมาจากในปี 2544 สำนักงานได้ออกประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาตโตตุลาการ อันมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีกระบวนการระงับข้อพิพาททางเลือก สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยที่มีข้อพิพาทกับบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งจำนวนค่าเสียหายไม่ได้สูงมาก จึงอาจไม่คุ้มค่ากับการที่จะต้องฟ้องร้องดำเนินคดีเพื่อให้ได้รับชดเชย โดยสำนักงานได้ดำเนินโครงการตราสัญลักษณ์อนุญาตโตตุลาการ อันเป็นผลให้บริษัทหลักทรัพย์ที่เข้าโครงการ ผูกพันที่จะต้องเข้าสู่กระบวนการอนุญาตโตตุลาการของสำนักงานหากผู้ลงทุนมีคำร้องขอ ซึ่งในครั้งนั้นได้กำหนดจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่ผู้ร้องจะเสนอเข้าสู่กระบวนการอนุญาตโตตุลาการของสำนักงานไว้ที่รายละเอียดไม่เกิน 1 ล้านบาท เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งคุ้มครองผู้ลงทุนรายย่อย และเมื่อพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ตราขึ้นใช้บังคับ อันมีบทบัญญัติให้สำนักงานจัดให้มีกระบวนการระงับข้อพิพาทด้วยวิธีอนุญาตโตตุลาการสำหรับธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยให้คณะกรรมการ ก.ล.ต. ออกประกาศกำหนดจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่จะเสนอให้อนุญาตโตตุลาการพิจารณา คณะกรรมการ ก.ล.ต. ก็ได้ออกประกาศ ที่ กธ/น.ช. 4/2551 กำหนดจำนวนทุนทรัพย์ไว้ที่รายละเอียดไม่เกิน 1 ล้านบาทเช่นเดียวกัน ซึ่งในช่วงเวลานั้น สำนักงานได้ยกเลิกประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาตโตตุลาการ ปี 2544 โดยออกประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาตโตตุลาการ ลงวันที่ 16 พฤษภาคม 2551 มาบังคับใช้แทน แต่ก็ยังคงจำนวนทุนทรัพย์ไว้ที่รายละเอียดไม่เกิน 1 ล้านบาท ต่อมาในปี 2556 สำนักงานได้แก้ไขประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาตโตตุลาการ แต่ครั้งนั้นก็เป็นการแก้ไขในเรื่องอื่นที่มีใช้จำนวนทุนทรัพย์ จึงเท่ากับว่าจำนวนทุนทรัพย์ที่กำหนดไว้รายละเอียดไม่เกิน 1 ล้านบาท ได้ใช้บังคับมากกว่า 15 ปี แล้ว (ตั้งแต่ปี 2544 - ปัจจุบัน)

อย่างไรก็ดี ในช่วงระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา (ปี 2556 - ปัจจุบัน) ไม่ปรากฏว่าผู้ลงทุนได้ยื่นคำร้องขอเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาตโตตุลาการของสำนักงาน โดยพบว่าสาเหตุส่วนใหญ่เนื่องมาจากจำนวนค่าเสียหายของผู้ร้องเรียนสูงกว่าจำนวนทุนทรัพย์ที่กำหนดไว้สำหรับการเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของอนุญาตโตตุลาการ กล่าวคือ ค่าเสียหายของผู้ร้องเรียนจะอยู่ราวกว่า 1 - 3 ล้านบาท สำนักงานจึงเห็นว่าจำนวนทุนทรัพย์ที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี 2544 ดังกล่าวข้างต้น น่าจะไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน ประกอบกับพบว่า ผู้ร้องเรียนบางรายประสบปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาในการเตรียมเพื่อเสนอเรื่องเข้าสู่กระบวนการ เนื่องจากตามประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาตโตตุลาการ กำหนดให้การเสนอเรื่องเข้าสู่กระบวนการอนุญาตโตตุลาการ ต้องกระทำภายใน 6 เดือนนับแต่รู้หรือควรรู้ แต่ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่เกิดเหตุ หากแต่ประกาศดังกล่าวยังได้กำหนดให้ผู้ร้องต้องยื่นข้อร้องเรียนผ่านระบบร้องเรียนของผู้ถูกร้องก่อนที่จะเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาตโตตุลาการด้วย ซึ่งกว่าที่ผู้ร้องจะเจรจากับผู้ถูกร้อง

จนแน่ชัดว่าไม่อาจตกลงกันได้ ระยะเวลาที่ล่วงเลยมาพอสมควรแล้ว เป็นผลให้ระยะเวลาเตรียมการของผู้ร้องเหลือไม่มากนัก นอกจากนั้น สำนักงานเห็นว่า ประกาศ ที่ อน. 24/2544 กำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่อยู่ในทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานไว้อย่างกว้างขวาง โดยไม่มีการกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของการมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวไว้ เป็นผลทำให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความคิดไม่ร้ายแรง แต่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับข้อพิพาท ไม่สามารถเป็นผู้ที่อยู่ในทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานได้ตลอดไป จึงเห็นสมควรที่จะกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของลักษณะต้องห้ามนั้น ๆ ไว้ให้ชัดเจน

ส่วนที่ 3 : หลักการ

1. ประเด็นเกี่ยวกับจำนวนทุนทรัพย์ที่เสนออนุญาโตตุลาการ

สำนักงานได้พิจารณา ASEAN Capital Market Dispute Rules (“ACM dispute rules”) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่จัดทำขึ้นตามแนวทางในการระงับข้อพิพาทและการดำเนินคดีระหว่างประเทศ เพื่อสร้างเสริมความเป็นปึกแผ่นและความร่วมมือระหว่างตลาดทุนในประเทศสมาชิกอาเซียน โดยมุ่งคุ้มครองและอำนวยความสะดวกให้กับผู้ลงทุนรายย่อย ด้วยการนำเสนอวิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกซึ่งผู้ลงทุนรายย่อยจะประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย แล้ว พบว่า ACM dispute rules ได้กำหนดจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่เป็น small to medium-sized claims ซึ่งผู้ลงทุนรายย่อยสามารถเสนอเข้าสู่วิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกได้ ไร่ที่ไม่เกิน 100,000 USD หรือประมาณ 3 ล้านบาท

เนื่องด้วยประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงานมีวัตถุประสงค์ที่มุ่งคุ้มครองผู้ลงทุนรายย่อยโดยการนำเสนอวิธีการระงับข้อพิพาททางเลือกเช่นเดียวกันกับ ACM dispute rules สำนักงานจึงได้นำหลักเกณฑ์ดังกล่าวมาพิจารณาเทียบเคียงในการปรับปรุงจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่จะเสนอเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการในครั้งนี้ด้วย ประกอบกับสำนักงานได้พิจารณาถึงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ลงทุนรายย่อย โดยพิจารณาจากการที่ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 9/2555 เรื่อง การกำหนดคบทินยามผู้ลงทุนสถาบันและผู้ลงทุนรายใหญ่ ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งกำหนดว่า ผู้ลงทุนรายใหญ่ ได้แก่ บุคคลธรรมดาที่มีเงินลงทุนโดยตรงในหลักทรัพย์หรือสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตั้งแต่ 10 ล้านบาทขึ้นไป ดังนั้น จำนวนเงินลงทุนสูงสุดของผู้ลงทุนรายย่อยจึงย่อมไม่ถึง 10 ล้านบาท และเมื่อได้พิจารณาถึงหลักเกณฑ์การซื้อขายหลักทรัพย์ของผู้ลงทุนประเภทมาร์จิน ตามประกาศตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง อัตรามาร์จินเริ่มต้น อัตราที่สมาชิกต้องเรียกให้ลูกค้านำเงินหรือทรัพย์สินมาวางเป็นประกันเพิ่ม และอัตราที่สมาชิกต้องดำเนินการบังคับชำระหนี้สำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทมาร์จิน (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2541 ก็พบว่า บริษัทหลักทรัพย์ต้องกำหนดอัตราส่วนของหลักประกันเริ่มแรก (initial margin) ที่ผู้ลงทุนต้องวางไว้กับบริษัทหลักทรัพย์เพื่อประกันการชำระหนี้โดยต้อง

ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่าหลักทรัพย์ หากต่อมามีการซื้อขายจนสัดส่วนระหว่างมูลค่าหลักประกันกับมูลค่าหลักทรัพย์ในบัญชี (maintenance margin) ลดลงเท่ากับร้อยละ 35 กล่าวคือ สูญเสียไปร้อยละ 15 ของมูลค่าหลักทรัพย์ หรือเท่ากับร้อยละ 30 ของจำนวนหลักประกันเริ่มแรก ผู้ลงทุนจะต้องนำเอาเงินสดหรือหลักทรัพย์มาวางไว้กับบริษัทหลักทรัพย์เพิ่มเติม (margin call) เพื่อให้สัดส่วนดังกล่าวไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงเกณฑ์ของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าส่วนใหญ่ ก็พบว่าได้กำหนดเกณฑ์เรื่อง margin call เมื่ออัตรา maintenance margin ลดลงเท่ากับร้อยละ 70 หรือสูญเสียไปร้อยละ 30 ของจำนวนหลักประกันเริ่มแรก เช่นเดียวกับกรณีการซื้อขายหลักทรัพย์แบบใช้บัญชีประเภทมาร์จิน ดังนั้น ความสูญเสียที่เป็นไปได้สำหรับผู้ลงทุนรายย่อยในภาวะปกติ (ไม่ถึงขั้นวิกฤตที่ต้อง force sell หรือ force close) จึงน่าจะอยู่ที่ร้อยละ 30 ของทุนทรัพย์ทั้งหมด หรือราว ๆ ไม่เกิน 3 ล้านบาท (คำนวณจากทุนทรัพย์สูงสุดของผู้ลงทุนรายย่อยที่ไม่ถึง 10 ล้านบาท)

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาประกอบกับข้อเท็จจริงที่ไม่มีการยื่นคำร้องขอเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงานตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา โดยค่าเสียหายส่วนใหญ่อยู่ราวกว่า 1-3 ล้านบาท ซึ่งเกินจำนวนทุนทรัพย์ที่จะรับไว้พิจารณาตามประกาศดังกล่าวไว้ข้างต้น สำนักงานจึงเห็นควรปรับปรุงจำนวนทุนทรัพย์ที่ผู้ลงทุนจะเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการของสำนักงานที่ระบุไว้ในประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการ และประกาศที่ กธ/น/ข. 4/2551 จากเดิม รายละเอียดไม่เกิน 1 ล้านบาท เป็น **“รายละเอียดไม่เกิน 3 ล้านบาท”** เพื่อให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจและมาตรฐานสากล และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของประกาศที่มุ่งคุ้มครองผู้ลงทุนรายย่อย

2. ประเด็นเกี่ยวกับระยะเวลาในการเสนอเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ

ตามที่สำนักงานได้ศึกษา ACM dispute rules พบว่า เกณฑ์ดังกล่าวกำหนดให้การเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการระงับข้อพิพาททางเลือก ต้องกระทำภายใน 6 เดือนนับแต่วันที่ผู้ถูกร้องติดต่อกลับครั้งสุดท้าย หรือภายใน 8 เดือนนับแต่วันยื่นข้อร้องเรียนกรณีไม่ได้รับการติดต่อกลับจากผู้ถูกร้อง จึงเห็นได้ว่า ผู้ร้องมีระยะเวลาในการจัดเตรียมคำร้องและเอกสารหลักฐานเป็นเวลา 6 เดือนเต็ม ภายหลังจากที่การร้องเรียนไม่เป็นผล หรือหลังจากร้องเรียน 2 เดือนแล้วไม่ได้รับการติดต่อกลับ ในขณะที่ประกาศว่าด้วยอนุญาโตตุลาการกำหนดให้ผู้ร้องเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ ภายใน 6 เดือน นับแต่วันที่ผู้ร้องรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งข้อพิพาท แต่ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันเกิดเหตุ แต่ด้วยเหตุที่ข้อ 6(3)(ค) ของประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการได้กำหนดให้ ผู้ร้องต้องยื่นข้อร้องเรียนผ่านระบบร้องเรียนของผู้ถูกร้องก่อนที่จะเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ หลังจากผู้ร้องไม่ได้รับการติดต่อกลับภายใน 15 วัน หรือไม่ได้รับ

การแก้ไขข้อร้องเรียนภายใน 45 วันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน ผู้ร้องถึงจะสามารถเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการได้ จึงเห็นได้ว่า ผู้ร้องตามประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการไม่ได้มีระยะเวลาในการจัดเตรียมคำร้องและเอกสารหลักฐานถึง 6 เดือน นับแต่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุพิพาทดังที่กำหนดไว้ เนื่องจากต้องรอให้พ้น 15 วันหรือ 45 วันก่อน แล้วแต่กรณี จึงจะสามารถใช้สิทธิเสนอข้อพิพาทได้ ซึ่งบางกรณีระยะเวลาในการยื่นเรื่องต่อสำนักงานก็อาจล่วงเลยไปแล้ว เนื่องจากเกิน 1 ปี นับแต่วันเกิดเหตุ หรืออาจเหลือน้อยจนไม่เพียงพอแก่การเตรียมการ สำนักงานจึงเห็นควรแก้ไขข้อกำหนดเรื่องการเริ่มนับระยะเวลาการใช้สิทธิ **“โดยให้เริ่มนับ 6 เดือน หลังจากผู้ถูกร้องเรียนไม่สามารถระงับข้อพิพาทให้กับผู้ร้องเรียนได้ภายใน 45 วัน หรือเมื่อพ้น 15 วัน ในกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้รับการติดต่อกลับ”** นอกจากนี้ ยังเห็นควรขยายระยะเวลา 1 ปีนับแต่วันเกิดเหตุ เป็น **“2 ปีนับแต่วันเกิดเหตุ”** โดยอ้างอิงจากประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทธ. 63/2552 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเป็นนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์และการค้าหลักทรัพย์ ที่มีใช้ตราสารแห่งหนึ่งหรือหน่วยลงทุน ข้อ 12 ที่กำหนดให้ บริษัทหลักทรัพย์ต้องมีการจัดเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยในระยะเวลา 2 ปีแรกต้องกระทำในลักษณะที่พร้อมให้สำนักงานเรียกดูหรือตรวจสอบได้ทันที ดังนี้ เมื่อมีข้อพิพาทเกิดขึ้น ก็ย่อมสืบค้นพยานหลักฐานได้โดยง่าย นอกจากนี้ สำนักงานยังเห็นควรตีกรอบการใช้อำนาจของสำนักงาน ในกรณีที่อยู่ก่อนผันระยะเวลาให้ผู้ร้องสามารถเสนอข้อพิพาทซึ่งเกิดขึ้นเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ โดยจำกัดไว้ไม่เกิน 10 ปี ซึ่งอ้างอิงจากอายุความฟ้องคดีตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

3. ประเด็นเกี่ยวกับระยะเวลาสิ้นสุดของการมีลักษณะต้องห้าม

สำหรับในกรณีของประกาศ ที่ อนุ. 24/2544 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2544 ได้มีข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่อยู่ในทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงาน แต่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาที่จะไม่นำลักษณะต้องห้ามมาพิจารณา เป็นผลทำให้อาจมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความผิดไม่ร้ายแรง แต่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับข้อพิพาท ไม่สามารถเป็นผู้ที่อยู่ในทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการของสำนักงานได้ตลอดไป แต่เมื่อสำนักงานได้พิจารณาเทียบเคียงกับประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของกรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553 (“ประกาศ ที่ กจ. 8/2553”) และประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. 8/2557 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ลงวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2557 (“ประกาศ ที่ ทลธ. 8/2557”) ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่มีบทบาทในตลาดทุน ก็พบว่า ประกาศทั้งสองฉบับได้ระบุระยะเวลาสิ้นสุดของการมีลักษณะต้องห้ามเอาไว้ กล่าวคือ ประกาศ ที่ กจ. 8/2553 กำหนดให้สำนักงานอาจไม่ยกพฤติกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทขึ้นเป็นเหตุในการพิจารณาลักษณะขาดความไม่น่าไว้วางใจกลุ่มที่ 3

หากพฤติกรรมดังกล่าวได้เกิดขึ้นมาแล้วเกินกว่า 10 ปี นับถึงวันที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อสำนักงาน¹ และประกาศ ที่ ทลธ. 8/2557 กำหนดให้สำนักงานอาจไม่ยกพฤติกรรมที่อาจเข้าข่ายเป็นลักษณะต้องห้าม กลุ่มที่ 3 ขึ้นพิจารณาเป็นเหตุในการปฏิเสธการให้ความเห็นชอบ การพักหรือเพิกถอนการให้ความเห็นชอบหรือห้ามการปฏิบัติหน้าที่ หากพฤติกรรมดังกล่าวได้เกิดขึ้นมาแล้วเกินกว่า 10 ปี นับถึงวันที่ปรากฏข้อเท็จจริงต่อสำนักงาน²

นอกจากนี้ เมื่อสำนักงานพิจารณาหลักการของกฎหมายแม่แบบว่าด้วย อนุญาตตุลาการทางพาณิชย์ระหว่างประเทศ ก็ได้กำหนดคุณสมบัติของอนุญาตตุลาการไว้เพียงว่า จะต้องมีความอิสระและเป็นกลางเท่านั้น โดยให้เป็นสิทธิและความสมัครใจของกลุ่มในการเลือก บุคคลมาพิจารณาข้อพิพาทของตน ด้วยเหตุนี้ สำนักงานจึงเห็นควรปรับปรุงกรณีที่ประกาศ ที่ อน. 24/2544 ไม่ได้มีข้อกำหนดเรื่องระยะเวลาสิ้นสุดของการมีลักษณะต้องห้าม โดยระบุให้ **“สำนักงานอาจไม่นำลักษณะต้องห้ามซึ่งเกิดขึ้นมาแล้วเกินกว่า 10 ปี มาประกอบการพิจารณาขึ้น ทะเบียนรายชื่ออนุญาตตุลาการก็ได้”** อันจะเป็นการเพิ่มโอกาสให้กลุ่มที่ได้รับคำชี้ขาดข้อพิพาท จากผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง หรือบุคคลที่กลุ่มให้ความไว้วางใจ พร้อมกันนี้ สำนักงาน เห็นควรปรับปรุงการอ้างอิงกฎหมายในประกาศดังกล่าว เพื่อให้เป็นปัจจุบันด้วย

¹ ข้อ 9(2) ของประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. 8/2553 เรื่อง การกำหนดลักษณะขาดความน่าไว้วางใจของ กรรมการและผู้บริหารของบริษัท ลงวันที่ 23 เมษายน พ.ศ. 2553

² ข้อ 35(3) ของประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทลธ. 8/2557 เรื่อง หลักเกณฑ์เกี่ยวกับบุคลากรในธุรกิจตลาดทุน ลงวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2557

ส่วนที่ 4 : สรุปการปรับปรุงประกาศ

ข้อ	เดิม	ปรับปรุงใหม่	เหตุผล / หมายเหตุ
1.	<p><u>ประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาตอุตสาหกรรม</u></p> <p>ข้อ 6(2) “เป็นข้อพิพาทที่ผู้ร้องแต่ละรายเรียกร้องค่าเสียหายไม่เกินหนึ่งล้านบาท”</p> <p>ข้อ 6(3)(ก) “เป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ผู้ร้องรู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งข้อพิพาทนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันเกิดเหตุ ที่ใช้เป็นข้ออ้างในการเรียกร้องสิทธิ เว้นแต่สำนักงานเห็นว่าเหตุจำเป็น และสมควร”</p> <p>ข้อ 6(3)(ค) “เป็นข้อพิพาทที่ผู้ร้องได้ยื่นข้อร้องเรียนผ่านระบบการรับข้อร้องเรียนตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน หรือประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เกี่ยวกับการรับข้อร้องเรียนของลูกค้ายแล้วแต่กรณีแล้ว และปรากฏกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ร้องไม่ได้รับการติดต่อจากผู้มีหน้าที่แก้ไขข้อร้องเรียนตามที่ประกาศดังกล่าวกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน 2. ผู้ร้องไม่ได้รับการแก้ไขข้อร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน เว้นแต่ผู้ร้องตกลงขยายระยะเวลาดังกล่าว 	<p>ข้อ 6(2) “เป็นข้อพิพาทที่ผู้ร้องแต่ละรายเรียกร้องค่าเสียหายไม่เกินสามล้านบาท”</p> <p>ข้อ 6(3)(ค) “เป็นข้อพิพาทที่เสนอเข้าสู่กระบวนการอนุญาตอุตสาหกรรมภายใน หกเดือนนับแต่กำหนดระยะเวลาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ข้อพิพาทดังกล่าวต้องเกิดขึ้นมาแล้วไม่เกินสองปี นับแต่เกิดเหตุที่ใช้เป็นข้ออ้างในการเรียกร้องสิทธิ เว้นแต่สำนักงานเห็นว่า มีเหตุจำเป็นและสมควรแต่ต้องไม่เกินกำหนดอายุความฟ้องคดีตามกฎหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้รับการติดต่อจากผู้ถูกร้อง 2. เมื่อพ้นกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้รับการแก้ไขข้อร้องเรียนให้แล้วเสร็จ 3. เมื่อพ้นกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ร้องยื่นข้อร้องเรียน ในกรณีที่ผู้ร้องเห็นว่าการแก้ไขข้อร้องเรียนเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม” 	<p>- แก้ไขจำนวนค่าเสียหายของข้อพิพาทที่จะเสนออนุญาตอุตสาหกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและค่าของเงินในปัจจุบัน</p> <p>- เพื่อจัดอุปสรรคให้แก่ผู้ร้องเรียน กรณีระยะเวลาในการจัดเตรียมคำร้องและเอกสารหลักฐานเพื่อเสนอเรื่องเข้าสู่กระบวนการอนุญาตอุตสาหกรรมไม่เพียงพอ และเพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาการจัดเก็บหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทหลักทรัพย์</p>

	<p>3. ผู้ร้องเห็นว่าการแก้ไขข้อร้องเรียนเป็นไปอย่างไม่เหมาะสม และแสดงได้ว่า ได้มีการสงวนสิทธิว่าอาจนำเสนอข้อพิพาทเข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการ”</p>		
2.	<p><u>ประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการ</u></p> <p>“ข้อ 8 ผู้ร้องหลายรายที่มีสิทธิเรียกร้องต่อผู้ถูกร้องเป็นแบบเดียวกันอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกัน และมีการเรียกร้องค่าเสียหายแต่ละรายไม่เกินหนึ่งล้านบาท ผู้ร้องเหล่านั้นอาจร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานได้ โดยทำเป็นหนังสือแต่งตั้งตัวแทนเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาตามแบบ อนุ. 2 ที่สำนักงานกำหนดเพื่อดำเนินการใด ๆ ในกระบวนการอนุญาโตตุลาการแทนผู้ร้องทุกราย พร้อมทั้งระบุจำนวนอนุญาโตตุลาการกรณี que เข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการมาพร้อมกับ การยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทด้วย”</p>	<p>“ข้อ 8 ผู้ร้องหลายรายที่มีสิทธิเรียกร้องต่อผู้ถูกร้องเป็นแบบเดียวกันอันเนื่องมาจากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเดียวกัน และมีการเรียกร้องค่าเสียหายแต่ละรายไม่เกินสามล้านบาท ผู้ร้องเหล่านั้นอาจร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานได้ โดยทำเป็นหนังสือแต่งตั้งตัวแทนเพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาตามแบบ อนุ. 2 ที่สำนักงานกำหนดเพื่อดำเนินการใด ๆ ในกระบวนการอนุญาโตตุลาการแทนผู้ร้องทุกราย พร้อมทั้งระบุจำนวนอนุญาโตตุลาการกรณี que เข้าสู่กระบวนการอนุญาโตตุลาการมาพร้อมกับ การยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทด้วย”</p>	<p>- เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่ถูกแก้ไข</p>
3.	<p><u>ประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาโตตุลาการ</u></p> <p>ข้อ 15 วรรค 1 “ในกรณีที่มีผู้ร้องหลายรายร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทตามข้อ 8 และมีการเรียกร้องค่าเสียหายรวมกันเกินกว่าหนึ่งล้านบาท ผู้ร้องอาจแสดงความประสงค์ให้มีคณะอนุญาโตตุลาการที่ประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคนได้ โดยให้แสดงความประสงค์เช่นนั้นมาในคำร้องเสนอข้อพิพาท และผู้ถูกร้องอาจแสดงเจตนาว่าตกลงจะมีอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคนหรือไม่ มาในคำคัดค้านตามข้อ 10”</p>	<p>ข้อ 15 วรรค 1 “ในกรณีที่มีผู้ร้องหลายรายร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทตามข้อ 8 และมีการเรียกร้องค่าเสียหายรวมกันเกินกว่าสามล้านบาท ผู้ร้องอาจแสดงความประสงค์ให้มีคณะอนุญาโตตุลาการที่ประกอบด้วยอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคนได้ โดยให้แสดงความประสงค์เช่นนั้นมาในคำร้องเสนอข้อพิพาท และผู้ถูกร้องอาจแสดงเจตนาว่าตกลงจะมีอนุญาโตตุลาการจำนวนสามคนหรือไม่ มาในคำคัดค้านตามข้อ 10”</p>	<p>- เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่ถูกแก้ไข</p>

4.	<p><u>ประกาศว่าด้วยกระบวนการอนุญาตตุลาการ</u></p> <p>ข้อ 32 วรรค 2 “ในกรณีการร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทตามข้อ 8 ให้คิดค่าป่วยการอนุญาตตุลาการตามอัตราในวรรคหนึ่งจากค่าเสียหายที่เรียกร้องรวมกันทั้งหมด แต่ค่าป่วยการดังกล่าวไม่เกิน<u>หนึ่งแสนบาท</u>ต่อข้อพิพาท และในกรณีที่มีการตั้งอนุญาตตุลาการสามคนให้คิดค่าป่วยการตามอัตราดังกล่าวและอนุญาตตุลาการแต่ละรายจะได้รับค่าป่วยการไม่เกิน<u>หนึ่งแสนบาท</u>ต่อข้อพิพาท”</p>	<p>ข้อ 32 วรรค 2 “ในกรณีการร่วมกันยื่นคำร้องเสนอข้อพิพาทตามข้อ 8 ให้คิดค่าป่วยการอนุญาตตุลาการตามอัตราในวรรคหนึ่งจากค่าเสียหายที่เรียกร้องรวมกันทั้งหมด แต่ค่าป่วยการดังกล่าวไม่เกิน<u>สามแสนบาท</u>ต่อข้อพิพาท และในกรณีที่มีการตั้งอนุญาตตุลาการสามคนให้คิดค่าป่วยการตามอัตราดังกล่าวและอนุญาตตุลาการแต่ละรายจะได้รับค่าป่วยการไม่เกิน<u>สามแสนบาท</u>ต่อข้อพิพาท”</p>	<p>- เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่ถูกแก้ไข กล่าวคือ หลักการเดิมค่าป่วยการสูงสุดคำนวณจากทุนทรัพย์สูงสุดของผู้ร้อง 5 ราย เมื่อทุนทรัพย์เปลี่ยนเป็นรายละไม่เกิน 3 ล้านบาท ค่าป่วยการจึงไม่เกิน 3 แสนบาท</p>
5.	<p><u>ประกาศ ที่ กธ/น/ข. 4/2551</u></p> <p>ข้อ 1 “ข้อพิพาททางแพ่งที่เกี่ยวกับหรือเนื่องจากการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ถูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจะเสนอให้อนุญาตตุลาการของสำนักงาน ก.ล.ต. พิจารณาจะต้องเป็นข้อพิพาทที่มีจำนวนทุนทรัพย์ที่ถูกค้าแต่ละรายเรียกหรือค่าเสียหายไม่เกิน<u>หนึ่งล้านบาท</u>”</p>	<p>ข้อ 1 “ข้อพิพาททางแพ่งที่เกี่ยวกับหรือเนื่องจากการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ถูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าจะเสนอให้อนุญาตตุลาการของสำนักงาน ก.ล.ต. พิจารณาจะต้องเป็นข้อพิพาทที่มีจำนวนทุนทรัพย์ที่ถูกค้าแต่ละรายเรียกหรือค่าเสียหายไม่เกิน 3 ล้านบาท”</p>	<p>- เพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนทุนทรัพย์ของข้อพิพาทที่ถูกแก้ไข</p>
6.	<p><u>ประกาศ ที่ อน. 24/2544</u></p> <p>ข้อ 2(5) “อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษหรือถูกดำเนินคดี หรือเคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ <u>กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ กฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์</u> กฎหมายว่าด้วยประกันชีวิตหรือกฎหมายที่เกี่ยวกับธุรกิจทางการเงินในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศ โดยหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ ในความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขาย</p>	<p>ข้อ 2(2)(จ) “อยู่ระหว่างถูกกล่าวโทษหรือถูกดำเนินคดี หรือเคยต้องคำพิพากษาว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ <u>กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน</u> กฎหมายว่าด้วยประกันชีวิตหรือกฎหมายที่เกี่ยวกับธุรกิจทางการเงินในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายไทยหรือกฎหมายต่างประเทศ โดยหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมายนั้น ทั้งนี้ ในความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขาย</p>	<p>- เพื่อปรับปรุงการอ้างอิงกฎหมายให้เป็นปัจจุบัน</p>

<p>หลักทรัพย์ หรือการบริหารงานที่มีลักษณะเป็นการหลอกลวง น้อฉล หรือทุจริต”</p> <p>ข้อ 2 วรรค 2 “สำนักงานจะทบทวนทะเบียนรายชื่ออนุญาตตุลาการที่ประกาศทุก 2 ปี และอาจถอนรายชื่ออนุญาตตุลาการที่ประกาศไว้ หากปรากฏว่าบุคคลนั้นมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ข้างต้น หรือปฏิบัติหน้าที่โดยขัดต่อประมวลจริยธรรมอนุญาตตุลาการของสำนักงานอนุญาตตุลาการอย่างร้ายแรง”</p>	<p>หลักทรัพย์ หรือการบริหารงานที่มีลักษณะเป็นการหลอกลวง น้อฉล หรือทุจริต”</p> <p>ข้อ 3 “สำนักงานจะทบทวนทะเบียนรายชื่ออนุญาตตุลาการที่ประกาศไว้ทุก 2 ปี</p> <p>สำนักงานอาจถอนรายชื่ออนุญาตตุลาการที่ประกาศไว้ หากปรากฏว่าบุคคลนั้นขาดคุณสมบัติตามข้อ 2(1) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2(2) และเป็นพฤติกรรมที่ร้ายแรงอันกระทบต่อความน่าเชื่อถือ หรือเป็นผู้ที่มีลักษณะขาดความน่าไว้วางใจให้เป็นอนุญาตตุลาการซึ่งขาดข้อพิพาท ทั้งนี้ หากปรากฏว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 2(2) (ง) (จ) (ฉ) (ช) หรือ (ซ) ซึ่งเกิดขึ้นมาแล้วเกินกว่า 10 ปี สำนักงานอาจไม่นำลักษณะต้องห้ามดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาขึ้นทะเบียนรายชื่ออนุญาตตุลาการก็ได้”</p>	<p>- เพื่อแก้ปัญหาเรื่องบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ แต่ไม่อาจเป็นบุคคลที่อยู่ในทะเบียนรายชื่ออนุญาตตุลาการได้ตลอดไป และเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายแม่แบบว่าด้วยอนุญาตตุลาการทางพาณิชย์ระหว่างประเทศ</p>
--	--	---

2. การเริ่มนับระยะเวลาในการใช้สิทธิเสนอข้อพิพาทเข้าสู่การพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ 6 เดือน หลังจากที่ผู้ถูกร้องเรียนไม่สามารถระงับข้อพิพาทได้ภายใน 45 วัน หรือเมื่อพ้น 15 วันในกรณีที่ผู้ร้องไม่ได้รับการติดต่อกลับ

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

ความเห็นและข้อเสนอแนะ _____
 _____
 _____

3. การขยายระยะเวลาในการเสนอข้อพิพาท จากไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันเกิดเหตุ เป็น 2 ปีนับแต่วันเกิดเหตุ

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

ความเห็นและข้อเสนอแนะ _____
 _____
 _____

4. การกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของการมีลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนรายชื่ออนุญาโตตุลาการ

เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วย

ความเห็นและข้อเสนอแนะ _____
 _____
 _____

กรุณาส่งแบบสำรวจความคิดเห็นกลับไป

ศูนย์คดีปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
 เลขที่ 333/3 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

หรือ โทรสาร 0-2263-6573 หรือ e-mail: saticha@sec.or.th

วันสุดท้ายของการแสดงความคิดเห็น 3 พฤษภาคม 2559

*** สำนักงานขอขอบคุณท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นในครั้งนี้ ***